

WOORD VOORAF...

In het kader van onze socio-kulturele zendingen 1997 willen we in deze RNDOMONS een speciale uitgave brengen over CUBA en onze aldaar lopende projecten. Op touw gezet door ondergetekenden en mogelijk geworden door de financiële en materiële bijdrage van leden en sympathisanten via ons D.S.W. STIMULERINGSFONDS.

Namens de Raad van Beheer nogmaals onze dank voor hun kleinere of grotere bijdrage.

Naast ons humanitaire gedeelte liep er terzelfdertijd een kultureel verbroederingsinitiatief. Als hoogtepunt een groepstentoonstelling beeldende kunst in GALERIA ORIENTE in SANTIAGO DE CUBA met leden-kunstenaars uit Vlaanderen en Nederland en Cubanen. Een organisatie van VZW "DE NEDERLANDEN EN HISPANIDAD". Kunst- en Kultuurkring Internationaal waarover in gelijknamig tijdschrift 2/97 ruime aandacht besteed werd.

Onze 15-koppige meereizende K.K.I. groep kreeg de mogelijkheid (niet als gewoon toerist) een brede impressie over Cuba te leren kennen. Niet alleen platteland en steden werden bezocht. "We" zorgden er ook voor dat zij konstant met de bevolking in aanraking kwamen (wat van "staatszijde" niet altijd als evident geacht wordt). Onze groep kon "achter de facade" kennis maken met de levenslust én overlevingsdrang, alsook met de konstante beslommeringen en noden van zowat 90% van dit prachtig volk.

De Cubanen mogen dan arm zijn, een rijk verleden hebben ze wél. Natuurlijk is het eiland eeuwenlang geplunderd. Door roverstuig en kapers als Piet Hein en Francis Drake, door Spaanse slavenhandelaars, door corrupte presidenten als Gomez, Machado en Batista. En dan komt de jonge advocaat Fidel Castro en zijn kompaan, de revolutionaire arts Ernesto "Che" Guevara. Met amper 180 guerrilleros verdrijven ze Batista in 1959 en verijdelen twee jaar later een Amerikaanse coup aan de Varkensbaai. Vanaf 1962 beginnen de Amerikanen een politieke en economische blokkade. Met een onvoorstelbare onverzettelijkheid hebben zowel Castro als de Cubanen de inmiddels 30 jaar oude blokkade overleefd. De Verenigde Staten laten nog steeds niet onverlet, om Cuba te isoleren. Hiermee treft men eerder het volk dan het systeem. Elke firma die zaken doet met Fidel, wordt onmiddellijk door VS-functionarissen onder druk gezet. Elk schip dat Cuba aandoet, is niet langer welkom in een VS-haven. Cuba sterft economisch gesproken een trage dood. Alleen het toerisme floreert. De vraag is alleen hoelang een volk een dergelijk verstikkend isolement kan blijven overleven.

Met foto's en tekst willen we U als lezer een beetje laten meekijken in onze belevenissen aldaar in CUBA. N.B. De meest schrijnende toestanden hebben we er niet in beeld gebracht omdat, ons inziens, de menselijke waardigheid niet gemeten wordt volgens geld- of goed normen.

Chr. A. ROGGEMAN - koördinatoren - P. CAES

DE SOCIALE WERELDKETEN

kultureel-humanitaire akties in binnen- en buitenland
CHAINE SOCIALE MONDIALE
cadena mundial social
DIE SOZIALE WELTKETTE
world social chain

KULTUREEL-HUMANITAIRE AKTIES

VRIENDSCHAP ONDER DE VOLKEREN

... In Haacht werden de materialen verzameld en per bevriende Cubaanse families en schooltje ingedeeld en verpakt. Er was zoveel waardevols dat het zoals hieronder op de foto te aanzien niet zó vlug geweten was waarmee eerst te beginnen. Bij een Cuba Libre of een glaasje wijn kwam de inspiratie vlug op dreef. Op de tonen van de salsa waagde Lieve OPHALVENS zich aan een oefendansje. Sonia PODOOR had er duidelijk ook reeds zin in (maar die heeft in Cuba zelf haar verlies kunnen inhalen).

Doch eerst aan het (serieuze) werk was de boodschap. Een 200 kg prachtig en gevarieerd materiaal werd met vaardige handen in gereedheid gebracht. Vliegvracht via MARTINAIR die we danken voor de gapprecieerde reductie die ze voor onze humanitaire vrachtprijs toestonden...

“DE NEDERLANDEN EN HISPANIDAD”

DE SOCIALE WERELD-KETEN

... CUBA waar de doorsnee bevolking “op rantsoen” staat. Rijst, zout, zwarte bonen, brood zijn de (soms niet) dagelijkse ingrediënten. Wij zijn er ons wel terdege van bewust dat “we” (spijtig genoeg) gans dit eiland in de Caraïben niet gelukkig kunnen maken. Maar voor diegenen aan wie we wél iets extra kunnen toestoppen en waarvoor we hartverwarmende vriendschap terugkrijgen is ons opzet zeker geslaagd.

Hopelijk zijn wij niet de enigen die op deze manier ons hart aan CUBA verloren...

SANTIAGO DE CUBA: GALERIA ORIENTE: VZW "DE NEDERLANDEN EN HISPANIDAD"

waar onze vereniging een groepstentoonstelling voor beeldende kunst en voorstellingsreceptie organiseerde voor de K.K.I. kunstenaars-leden D.S.W. en Cubaanse genodigden...

POR EL HONOR DE LA VICTORIA: voor de eer van de overwinning, is de boodschap in SANTIAGO. Natuurlijk heeft deze 's lands 2de grootste stad ook een museum over de revolutie in de Moncada-kazerne. Een keuze vol heroïsche toestanden rond Fidel Castro en zijn "barbudas". Verhalen van bloed en tranen, van moord, jagen en gejaagd worden. Onderstreept met in bloed gedrenkte foto's. Molotovflessen, Che-geweren en uitspraken van Commandante Fidel. Cubanen houden van helden!

Tussen de alom aanwezige palmbomen, die als een groen vuurwerk tegen een diepblauwe lucht openknallen, duiken in SANTIAGO daken met zonnepanelen op. Een zeldzame traktor, enkele polueuze, moeizaam ronkende vrachtwagens. Een roestige overvolle bus, Lada's in alle vormen en staten. Veel volk dat nolens volens heeft leren wandelen, knokken, overleven.

Wandelaars slenteren rustig naar hun werk, hun winkels, naar een onbekende plaats waar blijkbaar geen klok regeert. De ontspannen gang van mensen met het enige dat niet moet ingevoerd: TIJD. Tijd om in de zoveelste "cola" of rij te staan voor wat brood, melk, beetje vis of dat ene paar schoenen (van inferieure kwaliteit) dat ze per jaar "mogen" kopen.

KUNST- EN KULTUURKRING INTERNATIONAAL: DE SOCIALE WERELD-KETEN

... Hiernaast K.K.I. koördinator Paul CAES en dokter Luis Gabriel GAVILÁN, goede vriend en K.K.I. medewerker ter plaatse in diepzinnig (!) gesprek.

n.v.d.r.: Een arts-anesthesist zoals hij verdient in Cuba welgeteld zowat 6 dollar per maand in hun plaatselijke Pesos (U leest het juist 6 p.m.!)

Later op de avond hieronder overhandiging van de door ons meegebrachte draagtassen met nuttige materialen. Bij een koele cervesa en het goeddunkend oog van Eric SCHOOFS (kollega arts), Solange VAN DYCK (rugzijde), Rita COOLS en rechts Leszek BINERT onze koördinator centraal Europa.

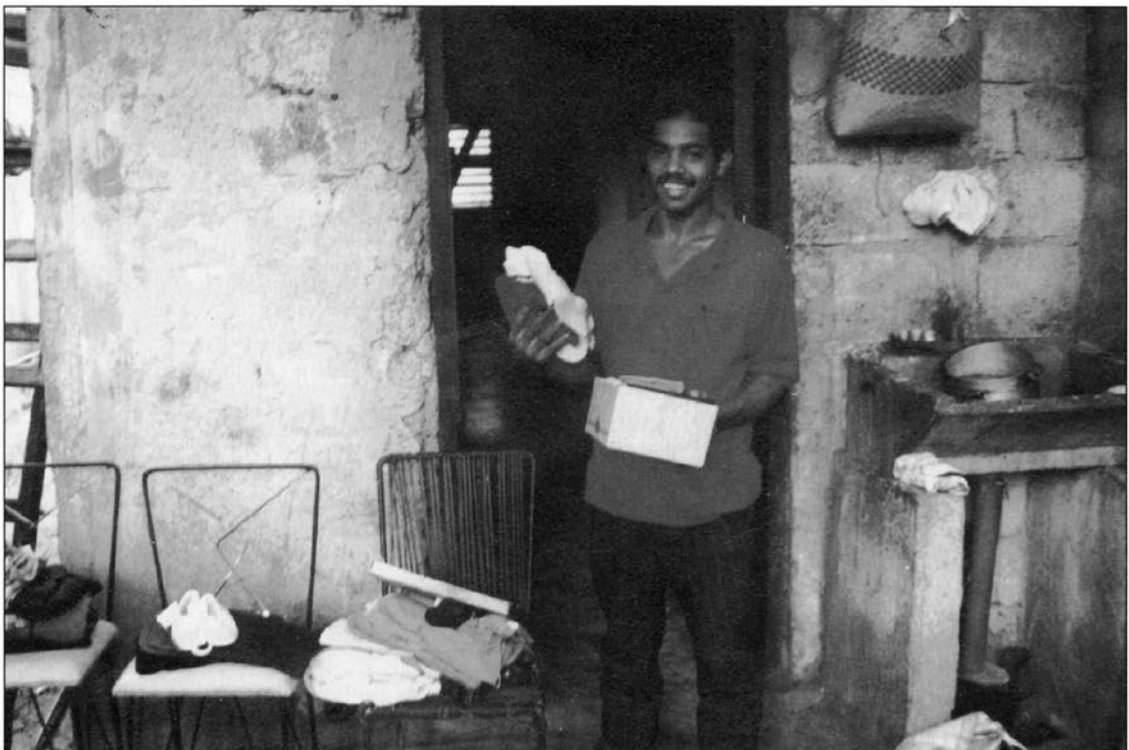
Onze Cubaan liet duidelijk merken dat hij er gelukkig mee was, wat we hem van harte gunnen...

CUBA... vrienden maken en hebben wordt er op de duur een levensvulling:

VENCERAMOS we zullen overwinnen. Het standbeeld van Antonio MACAO stijgt fier de drijvende wolken in. Ook in SANTIAGO leven de Cubanen op straat. Zeldzame, stinkende auto's glijden met bescheiden schaamte er doorheen. Gebrek aan benzine en onderdelen maakt dat er in Cuba nauwelijks bussen rijden (behalve luxecars voor de toeristen natuurlijk). Aangezien nogal wat voertuigen van de staat zijn, kunnen de alom tegenwoordige inspecteurs elk transportmiddel vorderen, traktors inbegrepen. Wij gingen in karavaan per BICY-TAXI met pak en zak naar onze familie MARIÑO RAMOS.

DE SOCIALE WERELD-KETEN: vriendschap onder de volkeren

... Na de eerste kennismaking van onze groep en de familie van onze, sinds jaren, goede vriend Diosquirt brak natuurlijk het ultieme moment aan van het uitpakken der meegebrachte geschenken voor gans de familie.

De foto onderaan brengt ons terug in de goedlachse sfeer ter plaatse en zoals men kan merken was dit ook weer een deugddoend dagje uit. Een evenement voor onze medereizigers en opzienbarend voor de ganse buurt in dit "nieuwe" stadsgedeelte van SANTIAGO DE CUBA...

CUBA... een leven van geduldig (af)wachten

Soms is de "cola" (file staan) honderd meter lang om eten te halen in een goor "winkeltje". Cubanen wachten vaak drie-vier uur voor wat rijst en groenten soms een stukje vlees. Elke Cubaan beschikt over een bonboekje dat hen recht geeft op bepaalde porties eetwaren in welbepaalde volkswinkels. "In Cuba leef je 2 keer", vertelt een van onze vele Cubaanse vrienden. "Een leven breng je door in de rij, en daarnaast moet je nog een leven lang zwoegen (vaak met lege maag) voor een paar pesos".

Iedere CUbaan zal je vertellen dat een peso hier niet eens zijn papier waard is. Want zowel aan papier als aan zowat alles anders dat wij alledaags beschouwen is hier een kronisch gebrek. Alleen met dollars koop je wat je wil, maar die zitten hoofdzakelijk alleen in de zakken van "de toerist". Op een enorme muur staat er knalrood "Viva Fidel". Maar als ik de zoveelste ellende fotografeer, kijkt een oude man me goedkeurend toe. De mensen worden het wachten beu...

... Wij hebben het er ter plaatse vaak moeilijk mee dat we vrij machteloos staan tegenover deze levenssituatie. Maar als we dan weer iemand een tikkeltje gelukkiger konden maken voelen we er ons weer "de koning te rijk".

Dus kan er regelmatig een pakket, een stukje eten, of biertje vanaf.

Wij vermoeden dat dit ook het gevoel was van al onze K.K.I. medereizigers door dit al bij al prachtig land...

... Ook bij Xavier SANCHEZ in SANTIAGO was de stemming weer opperbest bij het weerzien.

Bij onze vriend Diosquirt MARIÑO RAMOS, links onder op de foto met zijn kozijn, daarentegen was de sfeer iets bedrukker! Zijn moeder was net opgenomen in de volkssliniek voor een (misgelopen) operatie aan de nieren. Wij gaven voor haar wat extra U.S. dollars voor de noodzakelijke aanschaf van (degelijke) medicamenten die men alleen met buitenlands geld kan bekomen in Cuba.

Zoals we (voor onze vroegere groeps-medereizigers) vorig jaar voorspelden is het intussen spaak gelopen in de relatie van zijn (nogal bazig) vrouwtje...

Maar dat is in Cuba wel niet hét probleem...

Queridos amigos Marie
Solange, Rita, Leszek y
los otros del grupo mis
saludos afectuosos
Con mucha alegría
recibimos la noticia
que el próximo año
2001 haremos una
nueva exposición.
Querida An, Sonia,
Jacqueline, Lieve y

Monique pronto esta-
remos juntos y me
sentiré muy feliz
Mi cariño y recuerdo
de siempre

Carmen
Emán

REPRODUCCION PROHIBIDA

Bahia de SANTIAGO DE CUBA baai (Vrije vertaling tekst van een CUbaanse vriendin)

Liefste vrienden Maria, Solange, Rita, Leszek en de anderen van de K.K.I. groep, mijn genegen groeten. Met veel vreugde kregen we de bevestiging dat we, in het volgende jaar 2001, een nieuwe kunsttentoonstelling in groep, zullen krijgen...

Liefste An, Sonia, Jaqueline, Lieve en Monique, weldra zullen we dan weer samen zijn en daar voel ik me zeer goed bij.

Mijn gehechtheid en steeds in herinnering

Carmén Oliván de la Peña
Luis M. Emán Fornaris

in naam van de K.K.I. Cubaanse kunstenaars: vriendschapsproject Vlaanderen-Cuba